

[Poul Dam.]

overensstemmelse med det, man fra folketingets side havde ønsket med hensyn til ombudsmandsinstitutionen. Det er ganske naturligt forholdsvis indviklede sager, som det jo her må være, og jeg skal derfor kun omtale dem i hovedtræk.

Om beretningen i øvrigt bør det siges, at det er en meget interessant læsning, og den viser til fulde, at ombudsmandsinstitutionen er et værdifuldt led i vor samfundsorden.

Den ene af de to sager er en af den slags, hvor ombudsmanden har måttet konstatere, at der er et misforhold mellem en lovs ord og den tilsvarende praksis. Det drejer sig om tinglysningsloven, hvor der i § 16, stk. 4, sættes en frist på 10 dage for dokumenters tinglysning. Denne frist er ikke blevet overholdt i alle retskredse, og der synes efter udtalelserne navnlig at være fem retskredse, hvor det er meget vanskeligt at overholde fristen. En sådan sag, hvor der er en konflikt mellem praksis og lovens ord, har ombudsmanden ofte beskæftiget sig med; han har normalt sagt, at enten burde praksis eller loven ændres, og det er en fuldstændig rimelig, rigtig og væsentlig konstatering. I dette tilfælde har ombudsmanden imidlertid valgt kun at anbefale lovens ændring, og det er et spørgsmål, om dette i strengeste forstand er i overensstemmelse med instruksen for folketingets ombudsmand. Det har jeg gerne ønsket at man kunne drøfte i ombudsmandsudvalget, men da drøftelsen ikke rigtig viste sig at føre til et resultat, hvor argumenter og modargumenter kunne stå sammen, har jeg trukket de betragtninger, som jeg havde tænkt at gøre i betænkningen, tilbage.

Mit synspunkt er altså, at det er nødvendigt, når folketinget behandler denne beretning, at man prøver at præcisere ombudsmandens virkefelt til støtte for ombudsmandsinstitutionen. Ombudsmandsinstitutionen har med rette fået en meget betydelig autoritet, og det vil sige, at henstillinger fra ombudsmanden meget ofte virker med endog usædvanlig styrke. Det er derfor vigtigt både for den nuværende ombudsmand og for hans efterfølgeres autoritet, at der ikke er nogen tvivl om, at autoriteten benyttes fuldstændig rigtigt og fuldstændig i overensstemmelse med folketinget.

Den anden sag skal jeg blot lige nævne.

Det er en sag om et honorarspørgsmål, hvor pointen er, at ombudsmanden har anmodet en minister om at genoptage en honorarsag, efter at den rent faktisk havde været afvist af finansudvalget. Det er her et spørgsmål, om der ikke er sket en overskridelse med hensyn til ombudsmandens forhold til folketingets bevillingspraksis og bevillingsprocedure. Det er en grænsesag, som de begge er det, men jeg har ønsket at fremhæve dem, fordi det for mig er vigtigt, at man diskuterer disse ting.

Når der står i loven og folketingets forretningsorden, at folketinget skal tage stilling til ombudsmandens beretning, så må det have et formål. Det må ikke alene have det formål, at vi kan sige: vi er glade for, at vi har en ombudsmand, og nu har vi modtaget hans beretning, og vi kvitterer hermed for den. Det må også have det formål, at vi gennem aktiv interesse viser, at ombudsmanden virkelig er folketingets ombudsmand, at ombudsmanden handler på folketingets vegne og med folketinget bag sig. Derfor bør folketinget og ombudsmandsudvalget efter min mening gøre et mere aktivt arbejde og være villig til ikke at kritisere ombudsmanden i ordets dårlige betydning, men til at yde bidrag til styrkelse af institutionen og til præcisering af, hvad dens opgaver er.

Hans Hækkerup: Må jeg på mit partis vegne give udtryk for, at jeg nok mener, hr. Poul Dam har peget på noget meget væsentligt, men jeg mener ikke, at hans fortolkning er rigtig, og vi kan derfor, som vi plejer, tage ombudsmandens beretning til efterretning.

Jeg vil dog gerne tilføje, at jeg apprecierer, at hr. Poul Dam gav udtryk for, at det var af hensyn til ombudsmanden, han var så interesseret i at fremdrage disse to sager. Jeg synes, det var et forkert grundlag at gøre det på. Jeg erkender, at mit parti er lidt påvirket af, at man nok kan opfatte henstillingen vedrørende dette honorarspørgsmål som en kritik imod en tidligere højtæret kollega, men det har vi altså ikke opfattet det som.

Lembourn: Jeg kan på det konservative folkepartis vegne godkende ombudsmandens beretning. Men i anledning af hr. Poul